

jdou mimo vývody stížnosti, jež poukazují na zmocňovací klausule poslední věty § 17 a § 32 uč. zák., pouštějí se do rozboru otázky, jakým způsobem měla vláda přizpůsobiti v nařízení předpisy služební pragmatiky státních učitelů a předpisy o výslužném poměrům škol národních, a měla-li princip vyslovený v § 33 uč. zák. o započitatelnosti služby výpomocného učitele uzákoniti i pro učitelstvo, jež bylo ustanoveno ve výpomocné službě před účinností zákona učitelského.

Pokud konečně stížnost poukazuje na nesrovnalosti mezi učitelstvem při výkladu stížnosti nepříznivém, postačuje na to poznamenati, že pro výklad zákona jest rozhodným jeho obsah i vůle zákonodávce, v něm projevené a že důsledky, které z něho plynou, nemohou určovati směr pro jeho výklad.

Č. 9821.

Stavební právo (Bratislava): I. * Podle § 61 stav. statutu města Bratislavy může vlastníku budovy, která nehrozí sesutím, býti také nařízeno, aby za účelem odstranění stavebních závad vyměnil vadné součásti budovy za nové. — II. * Demoliční rozkaz na základě § 61 stav. statutu města Bratislavy může úřad vydati jen tehdy, hrozí-li dům sesutím. — III. * Příkaz k odstranění stavebních závad podle § 61 stav. statutu města Bratislavy může býti vydán i tehdy, když by provedení nařízených stavebních oprav nebylo pro vlastníka rentabilní.

(Nález ze dne 15. dubna 1932 č. 5608.)

V ě c: Alžběta P. v Bratislavě proti zemskému úřadu v Bratislavě o příkaz k odstranění stavebních závad.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výměrem z 27. září 1928 nařídil městský notářský úřad v Bratislavě administratoru domu st-lky, aby do 15 dnů dal v bytě Bohumila F. zříditi nové stropy a podlahy, aby provedl opravu shnilých součástí střechy, opravu oken a výměnu dřevěných okapních žlabů a odpadních rour. Opatření toto odůvodnil notářský úřad blíže ohledy bezpečnostními. Nař. rozhodnutím zamítl zemský úřad v Bratislavě odvolání proti tomuto příkazu podané z důvodů rozhodnutí prvé stolice.

Stížnost vytýká, že úřad prvé stolice, předkládáje rekurs st-lky, podal úřadu druhé stolice zprávu, která st-lce nebyla dána k vyjádření, a která byla s to vzbuditi náladu proti st-lce, čímž porušen předpis § 86 bodu 1 vl. nař. č. 8/28. — Námitka ta je bezdůvodná. Nejde o podvrženou listinu, t. j. listinu nepravou, nýbrž jedná se o zprávu, kterou úřad prvé stolice doprovodil rekurs st-lky. Na této zprávě arci nemohl by úřad stavěti své rozhodnutí, ježto st-lce k vyjádření dána nebyla, úřad však své rozhodnutí také na ní nezaložil, nýbrž opřel je, jak to učinila stolice první, o výsledek místního šetření, vyjádření stavebního znalce a komise.

Ve věci samé namítá stížnost, že žal. úřadu podle § 61 stav. statutu z r. 1872 není dáno na vůli naříditi buď opravy domu nebo jeho zboření, a že proto žal. úřad neměl dávatí rozkaz k určitým stavebním úpravám

v domě st-lky, nýbrž měl vydati rozkaz demoliční, který by pro st-lku byl výhodnější, ježto náklad spojený s opravou domu není nikterak přiměřený nájemnímu výnosu, který dům poskytuje, a vlastník domu nemůže býti nucen, aby udržoval dům v dobrém stavu, tím méně pak, aby tak činil tehdy, když by se mu udržování domu ve stavu způsobilém k obývání nevyplácelo.

Stížnosti je dáti za pravdu v tom, že skutečně není dáno do libovůle úřadu, má-li při zjištění určitých stavebních nedostatků na budově býti nastoupeno proti majiteli příkazem k provedení oprav či příkazem ke zbourání budovy. Podle § 61 stav. statutu smí totiž úřad tohoto druhého opatření použít pouze tehdy, jde-li o budovu hrozící sesutím. Nemůže tedy úřad naříditi vlastníku zbourání budovy, která sice je vadná, ale nehrozí sesutím, stejně jako nemůže vlastníku ukládati opravu budovy, která je již v tak defektním stavu, že hrozí sesutím. Pro rozhodnutí úřadu o tom, kterého z obou opatření má proti vlastníku býti použito, je směrodatným pouze stav, ve kterém budova se nachází, totiž je-li stav ten takový, že budova hrozí sesutím. Nerozhoduje tedy okolnost, zda provedení oprav bude pro vlastníka budovy rentabilním či nikoliv, nýbrž jediné fakt, hrozí-li dům sesutím. Že by dům hrozil sesutím, st-lka v řízení správním netvrdila a netvrdí ani ve stížnosti. Bezdůvodně proto vytýká, že úřad nenařídil zbourání domu a vydal pouze nařízení k opravě domu. Tím ovšem není řečeno, že by st-lka s povolením úřadu nesměla dům zbourati, nýbrž pouze, že nemá nárok na to, aby úřad zbourání domu jí nařídil.

St-lka ovšem brojí proti tomuto nařízení i z důvodu, že podle jejího názoru vlastník domu vůbec nemůže býti nucen, aby stavební objekt udržoval ve stavu způsobilém k obývání. Náhled ten je mylný. Ukládá-li se v § 61 stav. statutu úřadu, aby dohlížel na stav budov stávajících a nařizoval odstranění shledaných stav. závad, plyne z toho jasně nejen povinnost úřadu bdíti nad tím, aby budova udržována byla ve stavu odpovídajícím stav. statutu, ale i povinnost vlastníka budovu v tomto stavu udržovati.

Bездůvodně vytýká také stížnost, že úřad má sice právo nařizovati opravy budovy, nemůže však majiteli budovy uložit, aby zřídil novou střechu, nový strop a nové podlahy. Také výměna jednotlivých součástí budovy může býti odstraněním shledaných stav. závad ve smyslu § 61 stav. statutu a proto i takovou výměnu může úřad naříditi, při čemž arci, jak svrchu uvedeno, se předpokládá, že nejde o dům hrozící sesutím.

Č. 9822.

Řízení správní. — Řízení před nss-em: I. * Příkaz na plnění podle § 96 vl. nař. č. 8/28, který neobsahuje jiných disposic než rozhodnutí, na základě něhož byl vydán, není aktem naříkatelným stížností k nss. — II. O předpokladech nároku, aby stížnosti podané k nss byl přiznán odkladný účinek.

(Nález ze dne 15. dubna 1932 č. 5609.)